

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาสูบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
ตอนที่ 2	ผลการศึกษเกี่ยวกับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
ตอนที่ 3	ผลการศึกษเกี่ยวกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ตอนที่ 4	ผลการศึกษเกี่ยวกับการเสริมแรงและการคบเพื่อน
ตอนที่ 5	ผลการศึกษเกี่ยวกับทัศนคติต่อการป้องกันการเสพยาสูบ
ตอนที่ 6	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทั่วไป แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การเสริมแรงและการคบเพื่อน ความรู้และความรู้สึเกี่ยวกับ ยาสูบ กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาสูบ
ตอนที่ 7	การทดสอบสมมุติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้จะเสนอข้อมูลทั่วไป เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งเพื่อให้ทราบถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาสูบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดชลบุรี โดยข้อมูลจะนำเสนอในรูปของร้อยละ

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียน เป็นโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 10 โรงเรียน มีจำนวนตัวอย่างแต่ละโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนแสนสุข คิดเป็นร้อยละ 20.2 โรงเรียนพานทองสภานุพัฒน์ภักดิ์ คิดเป็นร้อยละ 18.3 โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา คิดเป็นร้อยละ 18.0 โรงเรียนคลองกุ่มขี้ขี้วิทยา คิดเป็นร้อยละ 13.4 โรงเรียนหัวถนนวิทยา คิดเป็นร้อยละ 11.7 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 42 คิดเป็นร้อยละ 4.6 โรงเรียนชุมชนบ้านสวนอุดมวิทยา คิดเป็นร้อยละ 4.1 โรงเรียนวัดห้วยยาง คิดเป็นร้อยละ 4.1 โรงเรียนบ้านหนองหิน คิดเป็นร้อยละ 2.7 โรงเรียนสวนป่าเขาชะอางค์ คิดเป็นร้อยละ 2.7

สังกัดสถานศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด
ชลบุรี คิดเป็นร้อยละ 81.7 และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี คิดเป็นร้อยละ 18.3

อำเภอ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาเป็น
อำเภอพานทอง คิดเป็นร้อยละ 21.9 อำเภอบ่อทอง คิดเป็นร้อยละ 20.8 อำเภอพนสนิกม คิดเป็น
ร้อยละ 16.7 อำเภอบ้านบึง คิดเป็นร้อยละ 16.1 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียน		
แสนสุข	74	20.2
ชุมชนบ้านสวนอุดมวิทยา	15	4.1
พานทองสภามูลนิธิ	67	18.3
วัดหัวข่าง	15	4.1
หัวถนนวิทยา	43	11.7
ไทยรัฐวิทยา 42	17	4.6
คลองแก้ววังวิทยา	49	13.4
บ้านหนองเงิน	10	2.7
บ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา	66	18.0
สวนป่าเขาชะองศ์	10	2.7
รวม	366	100.0
สังกัดสถานศึกษา		
สามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี	299	81.7
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี	67	18.3
รวม	366	100.0
อำเภอ		
เมือง	90	24.6
พานทอง	80	21.9
พนสนิกม	61	16.7
บ้านบึง	59	16.1
บ่อทอง	76	20.8
รวม	366	100.0

1.2 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

เพศ จากจำนวนตัวอย่าง 366 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.1 เพศหญิง ร้อยละ 48.9

อายุ ส่วนใหญ่อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาอายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.2 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.0 อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.0 อายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.3

ระดับชั้นเรียน มากที่สุดเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 34.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.1 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	179	48.9
	หญิง	189	51.1
	รวม	366	100.0
อายุ	12 ปี	12	3.3
	13 ปี	107	29.2
	14 ปี	126	34.4
	15 ปี	99	27.0
	16 ปี	22	6.0
	รวม	366	100.0
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	110	30.1
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	130	35.5
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	126	34.4
	รวม	366	100.0

1.3 ข้อมูลด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา บิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมาคือบิดามารดาถึงแก่กรรม หรือแยกทางกัน คิดเป็นร้อยละ 21.6 บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน คิดเป็นร้อยละ 5.5 สำหรับบิดามารดาแต่งงานใหม่ มีเพียงร้อยละ 1.6

การพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 16.7 พักอาศัยอยู่กับบิดามีจำนวนเท่ากับพักอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย แยกประเภทได้ร้อยละ 6.0 พักอาศัยอยู่กับพี่ ป้า น้า อา คิดเป็นร้อยละ 5.7 พักอาศัยอยู่กับผู้อื่นมีเพียงร้อยละ 1.4

ผู้อบรมเลี้ยงดู ส่วนใหญ่บิดามารดาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาบิดามารดาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 35.2 บิดาเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 8.5 ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 6.0 พี่ ป้า น้า อา เป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 4.4 บุคคลอื่นเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 1.1

ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ส่วนใหญ่บิดามารดามีความรักและผูกพันห่วงใยกันพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาบิดามารดามีความรักและผูกพันห่วงใยกันมาก คิดเป็นร้อยละ 40.7 บิดามารดามีความรักและผูกพันกันน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.5

ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว ส่วนใหญ่บุคคลภายในครอบครัวมีความรักและผูกพันห่วงใยกันพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาบุคคลภายในครอบครัวมีความรักและผูกพันห่วงใยกันมาก คิดเป็นร้อยละ 33.6 บุคคลภายในครอบครัวมีความรักและผูกพันห่วงใยกันน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.3

การปฏิบัติของบิดามารดาเมื่อเกิดการขัดแย้งกัน ส่วนใหญ่เมื่อบิดามารดาเกิดการขัดแย้งกันจะใช้การปรึกษาหารือด้วยความเห็นอกเห็นใจกัน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาเมื่อบิดามารดาเกิดการขัดแย้งกันหากรุนแรงจะถกเถียงกันโดยไม่ให้บุตรเห็น คิดเป็นร้อยละ 25.1 เมื่อบิดามารดาเกิดการขัดแย้งกันจะใช้อารมณ์ทะเลาะบางครั้งใช้ความรุนแรง คิดเป็นร้อยละ 17.5 เมื่อบิดามารดาเกิดการขัดแย้งกันจะใช้อารมณ์ทะเลาะและใช้ความรุนแรงเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 2.7 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

ข้อมูลด้านครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา		
อยู่ร่วมกัน	261	71.3
แยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน	20	5.5
บิดา-มารดา ถึงแก่กรรม หรือแยกทั้งกัน	79	21.6
บิดามารดาแต่งงานใหม่	6	1.6
รวม	366	100.0
การพักอาศัย		
อยู่กับบิดา	22	6.0
อยู่กับมารดา	61	16.7
อยู่กับบิดา-มารดา	235	64.2
อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย	22	6.0
อยู่กับพี่ ป้า น้า อา	21	5.7
อยู่กับบุคคลอื่น	5	1.4
รวม	366	100.0
ผู้อบรมเลี้ยงดู		
บิดา	31	8.5
มารดา	129	35.2
บิดา-มารดา	164	44.8
ปู่ ย่า ตา ยาย	22	6.0
พี่ ป้า น้า อา	16	4.4
บุคคลอื่น	4	1.1
รวม	366	100.0
ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา		
รักและผูกพันห่วงใยกันมาก	149	40.7
รักและผูกพันห่วงใยกันพอควร	186	50.8
รักและผูกพันห่วงใยกันน้อย	31	8.5
รวม	366	100.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว		
รักและผูกพันซึ่งกันและกันมาก	123	33.6
รักและห่วงใยผูกพันกันพอควร	220	60.1
รักและห่วงใยผูกพันกันน้อย	23	6.3
รวม	366	100.0
การปฏิบัติของบิดามารดาเมื่อเกิดการขัดแย้งกัน		
ปรึกษาหารือด้วยความเห็นอกเห็นใจกัน	200	54.7
หากรุนแรงจะออกเถียงโดยไม่ให้บุตรเห็น	92	25.1
ทะเลาะใช้อารมณ์บางครั้งใช้ความรุนแรง	64	17.5
ทะเลาะใช้อารมณ์และความรุนแรงประจำ	10	2.7
รวม	366	100.0

1.4 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ครอบครัวส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจพอกินพอใช้ถึงเหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาเป็นครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจพอกินพอใช้ไม่เหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 32.0 ครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจมั่นคงมีเหลือใช้ คิดเป็นร้อยละ 4.6 ครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจยากจนจัดสน คิดเป็นร้อยละ 2.5

การได้รับค่าใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายวัน คิดเป็นร้อยละ 96.5 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 2.7 ได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเป็นรายวัน ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 11 - 20 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 21 - 30 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.8 ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 0 - 10 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.4 ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 31 - 40 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.2 ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 41 - 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 51 - 60 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้รับค่าใช้จ่ายวันละ 61 บาทขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 0.3

ความพอเพียงของค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ส่วนใหญ่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาเหลือใช้ คิดเป็นร้อยละ 16.1 เหลือใช้คิดเป็นร้อยละ 16.1 (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
มั่นคงมีเหลือใช้	17	4.6
พอกินพอใช้ไม่เหลือเก็บ	117	32.0
พอกินพอใช้ถึงเหลือเก็บ	223	60.9
ขาดจนขาดสน	9	2.5
รวม	366	100.0
การได้รับค่าจ้าง		
รายเดือน	3	0.8
รายสัปดาห์	10	2.7
รายวัน	353	96.5
รวม	366	100.0
ค่าจ้างเฉลี่ยเป็นรายวัน		
0 - 10 บาท	42	11.4
11 - 20 บาท	160	43.8
21 - 30 บาท	87	23.8
31 - 40 บาท	41	11.2
41 - 50 บาท	31	8.5
51 - 60 บาท	4	1.0
61 บาทขึ้นไป	1	0.3
รวม	366	100.0
ความพอเพียงของค่าจ้างที่ได้รับ		
ไม่พอใช้	29	7.9
พอใช้	278	76.0
เหลือใช้	59	16.1
รวม	366	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัว ซึ่งกรอบแนวคิดกำหนดให้การศึกษา 5 แบบแผน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว โดยให้เด็กนักเรียนรายงานวิธีการเลี้ยงดูซึ่งตนได้รับจากครอบครัว ผลการศึกษานั้น พบว่า เด็กได้รับการเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วมากที่สุด รองลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมน้อย ถัดมาคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ และลำดับสุดท้ายคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย ผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 4.5)

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน คือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเลี้ยงดูแบบให้ความรัก สนับสนุน พูดคุยด้วยเสียงนุ่มนวลไพเราะ ดูแลทุกข์สุขเอาใจใส่ด้วยความรักใคร่เอ็นดู พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 โดยมีค่าต่ำสุด 4.00 สูงสุด 12.00

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ คือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง รับฟังความคิดเห็นของเด็ก ทำการตัดสินใจเรื่องสิ่งที่เด็กปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง และเปิดโอกาสให้เด็กชี้แจงเหตุผลของการกระทำต่าง ๆ ที่เด็กได้กระทำพบว่าเด็กได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 โดยมีค่าต่ำสุด 4.00 สูงสุด 12.00

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย คือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนใจความรู้สึกรักของเด็ก ใช้วิธีการลงโทษเด็ก โดยการดุด่าและดูค้ำว่ากล่าวเสมอพบว่า เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 โดยมีค่าต่ำสุด 4.00 สูงสุด 12.00

การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม คือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองคอยสอดส่องดูแลความประพฤติของเด็กการใช้จ่ายเงินอย่างใกล้ชิด เด็กจะต้องทำตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองพอใจเสมอพบว่า เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 โดยมีค่าต่ำสุด 3.00 สูงสุด 9.00

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว คือ การที่บิดามารดาได้มอบหมายให้เด็กช่วยทำงานบ้านเล็กน้อย และจัดการงานเกี่ยวกับตนเอง อันได้แก่ ให้ดูแลซื้อหาของใช้ส่วนตัว รับผิดชอบดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว และให้ตัดสินใจแก้ไขปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยตนเองพบว่า เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วมีค่าเฉลี่ย 2.44 โดยมีค่าต่ำสุด 3.00 สูงสุด 9.00

ตารางที่ 4.5

ข้อมูลด้านการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน			
แสดงให้รู้ว่าท่านรักมาก	1	3	2.43
พูดคุยด้วยเสียงไพเราะนุ่มนวลเสมอ	1	3	1.92
ให้คำปรึกษาแนะนำเสมอ	1	3	2.23
ช่วยผ่อนคลายความทุกข์ ความกังวลใจเสมอ	1	3	1.97
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนโดยรวม	4.00	12.00	2.137
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์			
อธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษทุกครั้ง	1	3	2.14
พาลดค่าหรือลงโทษเสมอ	1	3	2.40
เปิดโอกาสให้อธิบายก่อนจะดูหรือลงโทษเสมอ	1	3	1.90
ลงโทษตามปริมาณความผิดเสมอ	1	3	2.04
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลโดยรวม	4.00	12.00	2.145
การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย			
การว่ากล่าวตักเตือนเป็นวิธีที่เหมาะสมที่ใช้ลงโทษ	1	3	2.24
การทำหน้าบึ้งและเมินเฉย ทำให้รู้สึกว่าคุณไม่พอใจ	1	3	1.93
หากไม่ทำตามคำสั่ง มักใช้การขู่แต่ไม่ได้ลงโทษจริงๆ	1	3	1.96
ไม่เข้มแข็งที่จะทำให้เจ็บกายเมื่อลงโทษหรือสั่งสอน	1	3	1.98
การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตโดยรวม	4.00	12.00	2.044
การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม			
มักปล่อยให้มีการตัดสินใจเองในเรื่องส่วนตัว	1	3	2.23
ให้เลือกแบบและสีของเสื้อผ้าเอง	1	3	2.49
มีการควบคุมดูแลให้ใช้เงินตามที่เห็นสมควร	1	3	2.41
การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมโดยรวม	3.00	9.00	2.376
การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว			
ให้ดูแล ซื่อหาของใช้ส่วนตัวที่เหมาะสมกับตนเองได้	1	3	2.26
ให้รับผิดชอบ ดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว	1	3	2.59
ให้รู้จักตัดสินใจแก้ไขปัญหาน้อยๆด้วยตนเอง	1	3	2.48
การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วโดยรวม	3.00	9.00	2.443

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

จากแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กทั้ง 5 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว และการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยข้อมูลทั่วไปของเด็ก ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นเรียนของเด็ก พบว่า เด็กหญิงชาย และเด็กทุกช่วงอายุได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 5 แบบคล้ายคลึงกันหรือไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเพียงการเปรียบเทียบเด็กที่มีชั้นเรียนต่างกันที่พบว่า มีความแตกต่างในเรื่องการเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว โดยพบว่า เด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วสูงสุดเฉลี่ย 7.51 แตกต่างจากเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบดังกล่าวเฉลี่ยเพียง 7.10 ส่วนเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แม้จะมีค่าเฉลี่ยการอบรมเลี้ยงดูอยู่ในระดับปานกลาง คือ 7.34 แต่ไม่พบว่ามีความแตกต่างจากเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.6 - 4.8)

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์ 3 ระดับ คือ มีความรักและผูกพันซึ่งกันและกันมาก มีความรักและผูกพันซึ่งกันและกันพอควร และมีความรักและผูกพันซึ่งกันและกันน้อย ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัว มีผลทำให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูใน 2 ลักษณะต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า บิดามารดาที่มีความรักและผูกพันซึ่งกันและกันมากจะ ใช้การเลี้ยงดูเด็กแบบรักสนับสนุน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกที่ .36 และใช้การเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกที่ .14 ส่วนบุคคลภายในครอบครัวที่มีความรักและผูกพันซึ่งกันและกันมากจะ ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .39 และใช้การเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .14 ซึ่งหมายความว่าเด็กจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดี ได้รับการเลี้ยงดูรักสนับสนุนมากกว่าและให้พึ่งตนเองเร็วกว่าเด็กจากครอบครัวที่ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวปานกลางและ ไม่ดี (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

เขตค่าอันประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์
ของบุคคลภายในครอบครัวและค่าให้จ่ายของนักเรียน กับการอบรมเลี้ยงดู

	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	การอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล	การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต	การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว
ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา	.3670**	.1159	-.0215	.0506
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัว	.3923**	.1355	.0071	.0851

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับค่าใช้จ่ายกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับการได้รับค่าใช้จ่ายรายวันของเด็กพบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว โดยพบว่า เด็กที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายวันสูงจะได้รับการเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกที่ .14 โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับการได้รับค่าใช้จ่ายรายวันของนักเรียน

วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แบบรักสนับสนุน	-.0087
แบบการใช้เหตุผล	.0571
แบบลงโทษทางจิต	-.0434
แบบการควบคุม	.0998
แบบให้พึ่งตนเองเร็ว	.1448*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ในการวัดระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดซึ่งกำหนดเป็นสถานการณ์ที่ให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจใช้เหตุผลในการกระทำในสถานการณ์นั้น ๆ รวมทั้งสิ้น 5 สถานการณ์ วัดระดับการใช้เหตุผล 6 ระดับ คือ การกระทำเพราะกลัวถูกลงโทษ กระทำโดยเพราะต้องการรางวัล กระทำโดยเพราะผู้อื่นทำหรือผู้อื่นเห็นว่าดี กระทำโดยเพราะเป็นหน้าที่ในสังคม กระทำโดยเพราะเป็นคำมั่นสัญญา กระทำตามอุดมคติสากล โดยกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ค่าต่ำสุด 1.00 สูงสุด 5.67 ซึ่งถือว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับสูงกว่าการกระทำโดยเพราะผู้อื่นทำหรือผู้อื่นเห็นว่าดี และเกือบอยู่ในระดับการกระทำเพราะเป็นหน้าที่ในสังคม (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

แผนผังข้อมูลการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติตามกฎจราจร		
กลัวจะถูกตำรวจจราจรจับไปลงโทษตามกฎหมาย	33	9.0
ป้องกันมิให้ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอาจชนกับรถคันอื่น	108	29.5
ต้องการให้คนอื่น ๆ เห็นว่าเป็นนักขับรถที่ดี	32	8.7
เป็นหน้าที่ ที่จะต้องช่วยกันรักษากฎจราจร	104	28.4
ชีวิตคนๆเดียวมีค่าน้อยกว่าชีวิตคนอื่น ๆ อีกหลายคนรวมกัน	70	19.1
การฝ่าไฟแดงเป็นการกระทำของผู้โง่เขลาเบาปัญญา	19	5.2
รวม	366	100.0
การเข้าคิวซื้อตั๋ว		
กลัวการแย่งชิง ซึ่งอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้นได้	48	13.1
อยากให้คนอื่นเห็นว่าตนมีมารยาทดี	27	7.4
คิดว่า ไม่มีใครอยากให้แข่งคิวเพราะตนเองก็ไม่ต้องการ	132	36.1
เป็นหน้าที่ ที่จะต้องช่วยรักษาความเป็นระเบียบของสังคม	75	20.5
เมื่อมาที่หลังคนอื่น ๆ ต้องรับผิดชอบผลของการมาที่หลัง	37	10.1
เป็นการรักษาความยุติธรรมที่ทุกคนต้องการ	47	12.8
รวม	366	100.0

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	จำนวน	ร้อยละ
การข้ามถนนทางม้าลาย		
โอกาสถูกรถชนบนทางม้าลายมีน้อยกว่าการข้ามทางอื่น ๆ	120	32.8
หากเกิดอุบัติเหตุจะเป็นฝ่ายถูกสามารถเรียกค่าเสียหายได้	42	11.5
ต้องการเป็นตัวของตัวเองดีแก่คนอื่น ๆ	36	9.8
เป็นหน้าที่ที่จะช่วยไม่ให้จรรยาบรรณ	34	9.3
การเห็นแก่ความสะดวกของคน ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะที่นี่	7	1.7
ความเป็นระเบียบข่มขู่ทำให้เกิดความปลอดภัยและสงบสุข	127	34.7
รวม	366	100.0
การไม่ทุจริตในการสอบ		
กลัวถูกจับได้และถูกส่งโทษให้สอบตก	74	20.2
อยากให้เห็นหน้าว่าเป็นคนซื่อตรง	34	9.3
กลัวจะเป็นหนี้บุญคุณต้องตอบแทนเพื่อนในภายหลัง	10	2.7
เป็นหน้าที่ที่จะต้องเตรียมพร้อมเสมอสำหรับการสอบ	93	25.4
ต้องการรักษาคำสัตย์ของตัวเอง	31	8.5
ไม่ยุติธรรมและขาดความรับผิดชอบที่จะลอกคำตอบเพื่อน	124	33.9
รวม	366	100.0
การชำระค่าโดยสารรถประจำทาง		
ป้องกันมิให้มีเรื่องบาดหมางกับกระเป๋ารถไม่ว่ากรณีใด ๆ	18	4.9
ต้องการจะให้เป็นอย่างที่ดีแก่ผู้พบเห็น	34	9.3
ถ้าตนเป็นกระเป๋ารถก็ต้องการให้ผู้โดยสารจ่ายโดยไม่ต้อง	59	16.1
ทวงถาม		
เป็นหน้าที่ของผู้ใช้บริการที่จะต้องเสียค่าบริการ	108	29.5
ช่วยเหลือผู้บกพร่องต่อหน้าที่โดยไม่เจตนาข่มขู่เหมาะสม	57	15.6
เกิดความสะอายใจตนเองมากที่ถือโอกาสไม่ให้เงินแก่เขา	90	24.6
รวม	366	100.0
นักเรียนมีค่าเฉลี่ยการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมระดับ = 3.58		
ระดับสูงสุด = 5.67		
ระดับต่ำสุด = 1.00		

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับข้อมูลด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและเศรษฐกิจ พบเพียงระดับชั้นเรียนของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มอื่น คือเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.77 ขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เฉลี่ย 3.55 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ย 3.41 (ตารางที่ 4.12 - 4.13)

ตารางที่ 4.12

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนที่มีชั้นเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	8.4911	4.2455	4.4103	.0128
ภายในกลุ่ม	363	349.4388	.9626		
รวม	365	357.9299			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ยของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนที่มีชั้นเรียนต่างกัน

ระดับชั้นเรียน	N	X	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	110	3.5545	1.0378
มัธยมศึกษาปีที่ 2	130	3.7718	.8617
มัธยมศึกษาปีที่ 3	126	3.4101	1.0441
รวม	366	3.5820	.9903

จากผลการวิจัยที่พบในตารางที่ 4.6 - 4.8 และ 4.12 - 4.13 ทำให้ทราบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะที่แตกต่างจากนักเรียนชั้นอื่น 2 ประการ คือ ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วกว่า และมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการเสริมแรงและการคบเพื่อน

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเสริมแรงและการคบเพื่อน ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเป็น 5

เรื่อง คือ

1. ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า
2. การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียน
3. ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
4. พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพยาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
5. ปฏิกริยาทางร่างกายที่ได้รับจากการเสพยาบ้า

ผลการวิจัย มีดังนี้

4.1 ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า

ในการศึกษาความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าครั้งนี้ ศึกษาการรู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มที่เสพยาบ้า พบว่า การที่เด็กได้พบเห็นหรือทราบว่ามีผู้เสพยาบ้าในหมู่บ้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 1.91 รองลงมาคือ การได้คุ้นเคยกับกลุ่มเพื่อนในหมู่บ้านซึ่งเสพยาบ้าเฉลี่ย 1.65 (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

แสดงข้อมูลความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย
รู้จักคุ้นเคยกับผู้ค้ายาบ้าที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน	1	5	1.44
รู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มเพื่อน ในหมู่บ้านซึ่งเสพยาบ้า	1	5	1.65
เคยพบเห็นหรือทราบว่ามีผู้เสพยาบ้าอยู่ในหมู่บ้าน	1	5	1.91
เคยถูกชักชวนจากเพื่อนในหมู่บ้านให้เสพยาบ้า	1	5	1.23
เคยซื้อยาบ้าหรือเคยถูกใช้ให้ซื้อยาบ้าในหมู่บ้าน	1	5	1.16
รู้จักคุ้นเคยกับผู้ค้ายาบ้าในโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่	1	5	1.26
รู้จักคุ้นเคยกับกลุ่มเพื่อนในโรงเรียนซึ่งเสพยาบ้า	1	5	1.46
เคยพบเห็นหรือทราบว่ามีผู้เสพยาบ้าในโรงเรียน	1	5	1.59
เคยถูกชักชวนจากเพื่อนในโรงเรียนให้เสพยาบ้า	1	5	1.20
เคยซื้อยาบ้าหรือเคยถูกใช้ให้ซื้อยาบ้าในโรงเรียน	1	5	1.12
ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า โดยรวม	0.9	4.50	1.45

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหาย จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดา และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวกับความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหาย ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหาย เพศชายจะมีระดับความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหายมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ย 15.49 เพศหญิงเฉลี่ย 12.61 (ตารางที่ 4.15 - 4.16)

ตารางที่ 4.15

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหายของนักเรียนระหว่างเพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	756.8096	756.8096	26.0697	.0000
ภายในกลุ่ม	364	10567.0155	29.0303		
รวม	365	11323.8251			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.16

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหายของนักเรียนระหว่างเพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	15.4916	6.6766
หญิง	187	12.6150	3.7619
รวม	366	14.0219	5.5699

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของ นักเรียนในช่วงอายุต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าเบี่ยงเบนสูงสุดในเด็กช่วงอายุ 15 ปี มีค่าเบี่ยงเบน 6.75 รองลงมาเป็นเด็กในช่วงอายุ 14 ปี มีค่าเบี่ยงเบน 5.85 (ตารางที่ 4.17 - 4.18)

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความเข้มข้นระดับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกันต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	4	672.4394	168.1099	5.6976	.0002
ภายในกลุ่ม	361	10651.3857	29.5052		
รวม	365	11323.8251			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของ
ความเข้มข้นระดับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน

อายุ	N	X	S.D.
12 ปี	12	12.2500	3.9572
13 ปี	107	12.2523	3.5264
14 ปี	126	14.3016	5.8505
15 ปี	99	15.7273	6.7549
16 ปี	22	14.3182	4.4227
รวม	366	14.0219	5.5699

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียนในระดับชั้นเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ย 15.25 รองลงมาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ย 14.31(ตารางที่ 4.19 - 4.20)

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความฉันทันต์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ชั้นเรียนต่างกันต่างต้น

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	542.5283	271.2642	9.1333	.0001
ภายในกลุ่ม	363	10781.2968	29.7005		
รวม	365	11323.8251			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.20

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของ
ความฉันทันต์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีชั้นเรียนต่างกัน

ระดับชั้นเรียน	N	X	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	110	12.2636	3.3828
มัธยมศึกษาปีที่ 2	130	14.3154	5.9246
มัธยมศึกษาปีที่ 3	126	15.2540	6.3283
รวม	366	14.0219	5.5699

ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสียหายบ้างของนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าเบี่ยงเบนสูงสุดในการบิดามารดาที่แต่งงานใหม่ ที่ 13.26 (ตารางที่ 4.21 - 4.22)

ตารางที่ 4.21

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มพันธุกับกลุ่มผู้เสียหาย
ของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	3	519.1566	173.0522	5.7979	.0007
ภายในกลุ่ม	362	10804.6685	29.8472		
รวม	365	11323.8251			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.22

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความเข้มพันธุกับกลุ่มผู้เสียหายบ้างของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	N	X	S.D.
อยู่ร่วมกัน	261	13.9808	5.4832
แยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน	20	13.6500	4.4988
ถึงแก่กรรม แยกทางกัน	78	13.5000	4.4830
แต่งงานใหม่	7	12.4286	13.2647
รวม	366	14.0219	5.5699

ส่วนความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว
 กับความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 โดยความสัมพันธ์ของบิดามารดามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบที่ .12 และความ
 สัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบที่ .14 (ตารางที่ 4.23) จึง
 หมายความว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่สมาชิกมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำจะมีความสัมพันธ์กับ
 กลุ่มผู้เสพยาบ้าสูง

ตารางที่ 4.23

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้มพันธ์

ของบิดามารดาและความเข้มพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวกับความเข้มพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า

ความสัมพันธ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ความสัมพันธ์ของบิดามารดา	-.1298*
ความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว	-.1408*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

4.2 การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดการเสพยาบ้าของนักเรียน

ในการศึกษาการยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดการเสพยาบ้าของนักเรียนในครั้งนี้ ศึกษาการยอมรับผลเสียของการเสพยาบ้าของนักเรียน พบว่า เด็กยอมรับว่าการเสพยาบ้าเป็นการเสียเวลาเสียอนาคต สังคมจะประนามหยามเหยียด จึงควรหลีกเลี่ยงการคบกับผู้ใช้เสพยาบ้าโดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 ค่าสูงสุด 5.00 ค่าต่ำสุด 1.00 (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

แสดงข้อมูลการยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดการเสพยาบ้าของนักเรียน

การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดการเสพยาบ้า	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย
การเสพยาบ้าทำให้เสียเวลา และเสียอนาคต	1	5	4.19
ผู้ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่สังคมประนามว่าเป็น “ขี้ยา”	1	5	3.93
ควรที่จะหลีกเลี่ยงการคบหาสมาคมกับผู้ใช้เสพยาบ้า	1	5	4.25
การยอมรับ โดยรวม	1.00	5.00	4.12

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับผล
 เลี้ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเหสยาบ้าของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศหญิงเฉลี่ย 12.78 เพศชายเฉลี่ย 11.92 (ตารางที่ 4.25 -
 4.26)

ตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
 ของการยอมรับผลเลี้ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเหสยาบ้า ของนักเรียนระหว่างนักเรียนเพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	66.6028	66.6028	6.6383	.0104
ภายในกลุ่ม	364	3652.0666	10.0331		
รวม	365	3718.6694			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.26

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการยอมรับผลเลี้ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเหสยาบ้า
 ของนักเรียนระหว่างนักเรียนเพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	11.9274	3.3504
หญิง	187	12.7807	2.9820
รวม	366	12.3634	3.1919

4.3 ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ในการศึกษาความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษครั้งนี้ ศึกษาความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พบว่า เด็กมีความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมีค่าเฉลี่ย 3.64 โดยมีค่าสูงสุด 5.00 ต่ำสุด 1.00 (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

แสดงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตาม พรบ.ยาเสพติด	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย
ทราบว่ายาบ้าเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1	1	5	4.13
ทราบว่าเมื่อถูกจับกุมข้อหาซื้อขายยาบ้าไว้เพื่อเสพของกลางจำนวนน้อยเป็นการกระทำผิดครั้งแรกศาลจะตัดสินลงโทษให้เสียค่าปรับและถูกคุมประพฤติ	1	5	3.27
ทราบว่าหากตำรวจตรวจพบว่าผู้ใดเสพยาบ้าโดยการตรวจพบสารในปัสสาวะถึงแม้ไม่พบของกลางยาบ้า เป็นการกระทำผิดครั้งแรกศาลจะตัดสินลงโทษให้เสียค่าปรับและถูกคุมประพฤติ	1	5	3.30
ทราบว่าหากการกระทำผิดในข้อที่กล่าวมาแล้วมีการกระทำผิดซ้ำขึ้นภายในกำหนดเวลา 2 ปี จะถูกศาลพิจารณาคัดสินจำคุกโดยไม่มีการลดหย่อนอาญา	1	5	3.58
ทราบว่าบทกำหนดโทษสำหรับผู้จำหน่ายยาบ้าขั้นต่ำจำคุก ขั้นสูงสุดถึงประหารชีวิต	1	5	3.92
ความรู้เกี่ยวกับ พรบ.ยาเสพติดให้โทษโดยรวม	1.00	5.00	3.64

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ จำแนกตาม เพศ และชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ เพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 18.68 เพศชายเฉลี่ย 17.66 (ตารางที่ 4.28 - 4.29)

ตารางที่ 4.28

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
ของนักเรียนระหว่างนักเรียนเพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	95.0923	95.0928	3.9932	.0464
ภายในกลุ่ม	364	8668.2733	23.8139		
รวม	365	8763.3661			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.29

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ
ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	17.6648	5.2187
หญิง	187	18.6845	4.5321
รวม	366	18.1858	4.8999

ส่วนความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษในนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสูงสุดนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ย 18.89 รองลงมานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ย 18.27 สุกต่ำขนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เฉลี่ย 17.26 (ตารางที่ 4.30 - 4.31)

ตารางที่ 4.30

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
ของนักเรียนระหว่างนักเรียนระดับชั้นเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	158.3221	79.1610	3.3394	.0366
ภายในกลุ่ม	363	8605.0440	23.7054		
รวม	365	8763.3661			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.31

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ
ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ระดับชั้นเรียนต่างกัน

ระดับชั้นเรียน	N	X	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	110	17.2636	5.3564
มัธยมศึกษาปีที่ 2	130	18.2769	4.5444
มัธยมศึกษาปีที่ 3	126	18.8968	4.7444
รวม	366	18.1858	4.8999

4.4 พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

ในการศึกษาพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน พบว่า อันดับสูงสุดในกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีผู้ใช้ยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาเป็นญาติ ที่ น้อง ของนักเรียนมีผู้ใช้ยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 15.0 พบว่าญาติ ที่ น้อง เพื่อนชักชวนแบ่งปันให้เสพคิดเป็นร้อยละ 8.7 ญาติ ที่น้อง เพื่อนใช้ให้นักเรียนซื้อยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 5.2 บิคมารดาของนักเรียนมีพฤติกรรมการ ใช้ยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 2.7 (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

แสดงข้อมูลพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับ
กับการเสพยาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับการเสพ ยาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน	จริง	ไม่จริง	รวม
บิคมารดาของนักเรียนมีพฤติกรรมการ ใช้ยาเสพติด	2.7	97.3	100.0
ญาติ ที่ น้อง ของนักเรียนมีผู้ใช้ยาเสพติด	15.0	85.0	100.0
ในกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีผู้ใช้ยาเสพติด	26.2	73.8	100.0
บางครั้งญาติ ที่ น้อง เพื่อน ชักชวนแบ่งปันให้เสพ	8.7	91.3	100.0
บางครั้งญาติ ที่น้อง เพื่อน ใช้ให้นักเรียนซื้อยาเสพติด	5.2	94.8	100.0

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการพบเห็น และเกี่ยวข้องกับภาระเพศสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดาผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับภาระเพศสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในเพศชายจะมีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ย .75 เพศหญิงเฉลี่ย .41 (ตารางที่ 4.33 - 4.34)

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับภาระเพศสภาพของบุคคล
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	10.7237	10.7237	12.7364	.0004
ภายในกลุ่ม	364	306.4785	.8420		
รวม	365	317.2022			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.34

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับภาระเพศสภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	.7542	1.0944
หญิง	187	.4118	.7082
รวม	366	.5792	.9322

พฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเรเสพยาเสพติคของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในนักเรียนที่มีช่วงอายุต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าเฉลี่ยสูงสุดของเด็กช่วงอายุ 15 ปี เฉลี่ย .84 รองลงมาเป็นเด็กช่วงอายุ 14 ปี เฉลี่ย .56 (ตารางที่ 4.35 - 4.36)

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของพฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเรเสพยาเสพติคของบุคคล
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่อายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	4	11.5976	2.8994	3.4250	.0091
ภายในกลุ่ม	361	305.6046	.8466		
รวม	365	317.2022			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.36

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับยาเสพติคของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่อายุกัน

อายุ	N	X	S.D.
12 ปี	12	.4167	.5149
13 ปี	107	.3925	.6835
14 ปี	126	.5635	.9591
15 ปี	99	.8485	1.1282
16 ปี	22	.4545	.8004
รวม	366	.5792	.9322

พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉลี่ย .69 รองลงมาห้ค่าใกล้เคียงกันเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 เฉลี่ย .60 ต่ำสุดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เฉลี่ย .41 (ตารางที่ 4.37 - 4.38)

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคล
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ชั้นเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	4.6989	2.3494	2.7291	.0666
ภายในกลุ่ม	363	312.5033	.8609		
รวม	365	317.2022			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.38

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ชั้นเรียนต่างกัน

ระดับชั้นเรียน	N	X	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	110	.4182	.6408
มัธยมศึกษาปีที่ 2	130	.6000	1.0085
มัธยมศึกษาปีที่ 3	126	.6984	1.0451
รวม	366	.5792	.9322

พฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพการสมรสต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบค่าสูงสุดในเด็กที่บิดามารดาแต่งงานใหม่ เฉลี่ย 1.57 รองลงมาเป็นเด็กที่บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน เฉลี่ย .75 (ตารางที่ 4.39 - 4.40)

ตารางที่ 4.39

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของพฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดของบุคคล
ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	3	9.3891	3.1297	3.6806	.0123
ภายในกลุ่ม	362	307.8131	.8503		
รวม	365	317.2022			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.40

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมกรพบเห็นและเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติด
ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	N	X	S.D.
อยู่ร่วมกัน	261	.5862	.9513
แยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน	20	.7500	.9105
ถึงแก่กรรม แยกทางกัน	78	.4231	.6936
หย่าร้างแล้วแต่งงานใหม่	7	1.5714	1.8127
รวม	366	.5792	.9322

4.5 ปฏิกริยาทางร่างกายที่ได้รับจากการเสพยาบ้า

ในการศึกษาปฏิกริยาทางร่างกายที่ได้รับจากการเสพยาบ้า ผลการวิจัยคิดเป็นร้อยละจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 366 คน เป็นผู้เคยเสพยาบ้า จำนวน 37 คน และผู้ไม่เคยเสพยาบ้า จำนวน 329 คน พบว่า การเสพยาบ้าเกิดจาก การชักจูงจากเพื่อน และการอยากรู้ชยาทตลอด โดยจากเหตุผลทั้งสองประการข้างคั้นคิดเป็นร้อยละเท่าเทียมกัน คือ ร้อยละ 4.4 และเกิดจากการมีปัญหทางใจ คิดเป็นร้อยละ 1.6 ความคิดความรู้สึกเมื่อเสพยาบ้าในครั้งแรกนักเรียนมีความรู้สึกว่ามีคั้งไม่เสพอีก คิดเป็นร้อยละ 3.8 มีความรู้สึกว่ามีคั้งเสพอีก คิดเป็นร้อยละ 2.7 รู้สึกว่ามีคั้งแต่ไม่เสพอีก คิดเป็นร้อยละ 2.2 สุกทัยเป็นคั้งที่มีความรู้สึกว่ามีคั้งแต่ยังเสพอีก คิดเป็นร้อยละ 1.6 ความรู้สึกทางกายเมื่อเสพยาบ้า นักเรียนส่วนใหญ่ที่เสพมีความรู้สึกขั่นขั่นแฉ่งอยากทำงาน คิดเป็นร้อยละ 4.1 รู้สึกอยากนอนพักผ่อนไม่ต้องการทำงานอะไร คิดเป็นร้อยละ 2.5 รู้สึกกระปลี้กระปล่า กระชุ่มกระชวยคี้ คิดเป็นร้อยละ 1.6 มีความรู้สึกเคลิบเคลิ้มอารมณ์ดีเพียงร้อยละ 0.8 เมื่อมีความต้องการเสพยาบ้าส่วนใหญ่จะมีอาการเฉย ๆ เป็นธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 4.9 รองลงมาที่มีความรู้สึกหงุดหงิดไม่อยากจะทำอะไร คิดเป็นร้อยละ 3.3 อารมณ์เฟื่องข่าน คิดเป็นร้อยละ 1.4 มีอารมณ์จุนเฉียว โหมโห่งเขพาลไปทั่ว คิดเป็นร้อยละ 0.8 (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปฏิกิริยาทางร่างกายที่ได้รับจากการเสพยาบ้า

ปฏิกิริยาที่ได้รับจากการเสพยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
การเสพยาบ้าเกิดจาก		
การชักจูงจากเพื่อน	16	4.35
มีปัญหาทางใจ	5	1.4
อยากสู้อยากเห็นอยากทดลอง	16	4.35
ผู้ไม่เคยเสพ	329	89.9
รวม	366	100.0
ความคิดความรู้สึกเมื่อเสพยาบ้าในครั้งแรก		
รู้สึกไม่เคียดขังเสพอีก	6	1.6
รู้สึกไม่เคียดขังไม่เสพต่อ	14	3.8
รู้สึกว่าเคียดขังไม่เสพต่อ	8	2.2
รู้สึกว่าเคียดขังเสพต่อ	9	2.5
ผู้ไม่เคยเสพ	329	89.9
รวม	366	100.0
ความรู้สึกทางกายเมื่อเสพยาบ้า		
เคลิบเคลิ้มอารมณ์ดี	3	.8
รู้สึกขยับเขยื้อนอยากทำงาน	15	4.1
กระปี้กระเป่า กระทุ้มกระชวยดี	6	1.6
อยากจะนอนพักผ่อนไม่ต้องการทำอะไร	9	2.5
อื่น ๆ	4	1.1
ผู้ไม่เคยเสพ	329	89.9
รวม	366	100.0
เมื่อมีความต้องการเสพยาบ้าจะมีอาการ		
เฉย ๆ เป็นปกติธรรมดา	17	4.6
อารมณ์พุ่งซ่าน	5	1.4
หงุดหงิด ไม่อยากทำอะไร	12	3.3
อารมณ์ฉุนเฉียว โมโหง่ายพาลไปทั่ว	3	.8
ผู้ไม่เคยเสพ	329	89.9
รวม	366	100.0

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรบกวนและการเสริมแรงทั้ง 4 ด้าน พบว่า นักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อการเสพติด คือ นักเรียนชาย อายุ 15 ปี เรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีบิดามารดาแต่งงานใหม่ หรือมีบิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี (แผนภูมิที่ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1
สรุปลักษณะนักเรียนที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการเสริมแรง

การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน - น้อย	มีความรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ ของชายและหญิง - น้อย	มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพติด มาก	พฤติกรรมทางเพศและการเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - มาก
เพศชาย	เพศชาย มัธยมศึกษาปีที่ 1	เพศชาย อายุ 15 ปี มัธยมศึกษาปีที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายใน ครอบครัวไม่ดี บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	เพศชาย อายุ 15 ปี มัธยมศึกษาปีที่ 3 บิดามารดาแต่งงานใหม่

ตอนที่ 5 ทักษะคิดต่อการเสพติด

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะคิดต่อการเสพติด ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเป็น 2 เรื่อง

คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า
2. ความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการเสพติด

ผลการวิจัย มีดังนี้

5.1 ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า

ในการศึกษาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าครั้งนี้ ศึกษาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า เป็นความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น สภาพครอบครัวที่แตกแยกเป็นสาเหตุของการติดยา คนติดยาเพราะไม่ปฏิเสธเมื่อถูกชักชวน หากบิดามารดาและผู้ปกครองเอาใจใส่เด็กมักไม่ติดยา การมั่วสุมจะทำให้ติดยาและนำไปสู่การเป็นอาชญากร การทดลองเสพยาครั้งเดียวก็ทำให้ติดได้ หากมีผู้ติดยาเสพยาจำนวนมากสังคมจะอยู่ไม่เป็นสุข หากจิตใจไม่เข้มแข็งจะถูกชักจูงให้เสพยาได้ง่าย ผู้ติดยาจะอยู่นิ่งเฉยไม่ได้ ยาเสพติดบั่นทอนสุขภาพและทำลายเศรษฐกิจ สารเสพติดอาจผสมอยู่ในสิ่งเสพติด เช่น บุหรี่ หากมีผู้ติดยาเสพยาในละแวกบ้านจะแจ้งเบาะแสให้ตำรวจ มีความรู้สึกเสียใจถ้ามีสมาชิกในครอบครัวติดยาเสพยา และจะไม่ยอมคบเพื่อนที่ติดยาเสพยา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า เฉลี่ย 3.71 ค่าต่ำสุด 1.00 ค่าต่ำสุด 5.00 (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ดัชนีหรือผลร้ายของยาบ้า

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	เฉลี่ย
สภาพครอบครัวที่แตกแยกเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คิดยา	1	5	3.70
คนคิดยาเสพติดเพราะ ไม่ปฏิบัติเมื่อถูกชักชวนให้เสพ	1	5	3.38
เด็กในครอบครัวที่บิดามารดาผู้ปกครองเอาใจใส่ไม่คิดยา	1	5	3.50
เยาวชนชอบมั่วสุมมักถูกชักนำในทางไม่ดีสุดท้ายก็จะติดยา	1	5	3.87
คนที่ใจแข็งข่มขู่ไม่ยอมถูกชักจูงให้เสพยาได้ง่าย	1	5	3.70
การทดลองเสพยาเพราะอยากรู้รสชาติสองครั้งเดียวก็ติดยาได้	1	5	3.73
การติดยาเสพติดสามารถทำให้คนกลายเป็นอาชญากรได้	1	5	4.11
ถ้ามีคนติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากสังคมจะอยู่ไม่มีความสุข	1	5	4.22
ผู้ติดยาจะนั่งเฉยๆ ไม่ได้จะต้องออกจากห้องเรียนบ่อยๆ	1	5	3.36
ยาเสพติดนอกจากบั่นทอนสุขภาพแล้วยังทำลายเศรษฐกิจ	1	5	4.12
สารเสพติดอาจผสมอยู่ในสิ่งเสพติดบางอย่าง เช่น บุหรี่	1	5	3.89
หากมีผู้ติดยาเสพติด ในละแวกบ้านจะรายงานตำรวจทันที	1	5	3.11
รู้สึกเสียใจมากถ้ามีสมาชิกในครอบครัวตกเป็นทาสยาเสพติด	1	5	3.98
จะไม่ยอมคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	1	5	3.21
รวม	1.00	5.00	3.71

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้ากับเพศของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศหญิงจะมีระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้ามากกว่าเฉลี่ย 54.48 เพศชาย เฉลี่ย 49.16 (ตารางที่ 4.43 - 4.44)

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	2587.7242	2587.7242	21.3585	.0000
ภายในกลุ่ม	364	44100.9862	121.1566		
รวม	365	46688.7104			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.44

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า ระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	49.1620	12.2723
หญิง	187	54.4813	9.6422
รวม	366	51.8798	11.3099

5.2 ความรู้สึกต่อด้านการเสพยาบ้า

ในการศึกษาทัศนคติต่อด้านการเสพยาบ้าครั้งนี้ ศึกษาความรู้สึกต่อด้านการเสพยาบ้า พบว่า เด็กมีความรู้สึกต่อด้านการเสพยาบ้า กล่าวคือ เห็นว่าหากคิดยาเสพติดแล้วจะรักษาให้หายได้ยาก เป็นที่รังเกียจของสังคม หากเห็นเพื่อนเสพยาบ้าจะห้ามปราม ปฏิเสธการชักชวน พบเห็นผู้ค้ายาบ้าจะแจ้งครูหรือตำรวจ หลีกเลี่ยงการทักท้วงมั่วซุ่ม หากเพื่อนเสพยาบ้าคนไม่จำเป็นต้องเสพด้วย จะไม่ประชดชีวิตด้วยการเสพยาบ้า คิดว่าหากจะเลิกเสพยาบ้าจิตใจต้องเข้มแข็ง และเห็นว่าการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จะเป็นเกราะคุ้มกันให้ห่างไกลยาบ้าได้ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 ค่าต่ำสุด 1.00 ค่าสูงสุด 5.00 (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกต่อด้านการเสพยาบ้า

ความรู้สึกต่อการเสพยาบ้า	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	เฉลี่ย
ถ้าหากคิดยาเสพติดแล้วจะรักษาให้หายได้ยาก	1	5	3.21
ผู้คิดยาบ้าเป็นผู้ที่สังคมรังเกียจ	1	5	3.53
หากพบเห็นเพื่อนกำลังจะทดลองเสพยาบ้า จะเข้าห้ามทันที	1	5	3.56
จะปฏิเสธหากเพื่อนชักชวนให้ทดลองเสพยาบ้า	1	5	4.03
หากทราบหรือพบเห็นผู้ค้ายาบ้าจะแจ้งเบาะแสตำรวจทราบ	1	5	3.56
หากทราบหรือพบเห็นเพื่อนนักเรียนเสพยาบ้าจะแจ้งครูทันที	1	5	3.56
หากทราบหรือพบเห็นผู้ค้ายาบ้าในโรงเรียนจะแจ้งครูทันที	1	5	3.75
รู้สึกรังเกียจและหลีกเลี่ยงที่จะมีส่วนทักท้วงกับยาบ้า	1	5	3.87
ไม่จำเป็นหากเพื่อนเสพยาบ้าแล้วเราไม่เสพจะถูกขับจากกลุ่ม	1	5	2.96
การเลิกเสพยาบ้าให้หายขาด ต้องใจเข้มแข็งบังคับกับใจคนได้	1	5	4.34
หากคิดหวังเสียใจ จะไม่ประชดชีวิตด้วยการพึ่งยาบ้า	1	5	3.62
การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่นเล่นกีฬา ทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวจะเป็นเกราะคุ้มกันตัวให้ห่างไกลยาบ้า	1	5	4.47
รวม	1.00	5.00	3.71

เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้สึกลดด้านการเสพยาบ้าในเทศน์นักเรียน ผลการวิจัยพบว่าเพศหญิงมีระดับความรู้สึกลดด้านการเสพยาบ้ามากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 46.58 เพศชายเฉลี่ย 42.26 (ตารางที่ 4.46 - 4.47)

ตารางที่ 4.46

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้สึกลดการเสพยาบ้าระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	1707.0449	1707.0449	18.3239	.0000
ภายในกลุ่ม	364	33910.1245	93.1597		
รวม	365	35617.1694			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.47

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้สึกลดการเสพยาบ้าระหว่างนักเรียนที่เพศต่างกัน

เพศ	N	X	S.D.
ชาย	179	42.2626	10.3415
หญิง	187	46.5829	8.9423
รวม	366	44.4699	9.8783

ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ปรากฏในตารางที่ 4.44 - 4.47 ทำให้ทราบว่าเด็กชายจะมีความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้ามากกว่าเด็กหญิงเนื่องจากมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ฐ โทษของยาเสพติด รวมทั้งมีความรู้สึกลดด้านยาเสพติดน้อยกว่าเพศหญิง

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ของปัจจัยทั่วไป การอบรมเลี้ยงดู การใช้เหตุผล
เชิงจริยธรรม การเสริมแรงและการคบเพื่อน ความรู้และความรู้สึกเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด กับ
พฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้า

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนัก
เรียนซึ่งกรอบแนวคิดกำหนดให้ ปัจจัยทั่วไป การอบรมเลี้ยงดู การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม การ
เสริมแรงและการคบเพื่อน ความรู้และความรู้สึกเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดเป็นตัวแปรอิสระที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไม่เคย
เสพยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 89.9 นักเรียนที่เคยเสพยาบ้าแต่ได้เลิกเสพยาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 9.3 นักเรียน
ที่เคยเสพยาบ้าและยังเสพยาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 0.8 (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48

แสดงพฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียน

พฤติกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเสพยา	329	89.9
เคยเสพยาแล้วเลิก	34	9.3
เคยเสพยาและยังเสพยาอยู่	3	0.8
รวม	366	100.0

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาบ้ากับเพศของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนชายมีพฤติกรรมการเสพยาบ้ามากกว่าเพศหญิง โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีพฤติกรรมเคยเสพยาบ้า ร้อยละ 16.8 เพศหญิง ร้อยละ 3.7 (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.49

แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาบ้ากับเพศของนักเรียน

เพศ	ไม่เสพยา	เคยเสพยา
ชาย	83.2	16.8
หญิง	96.3	3.7
รวม	89.9	10.1

Chi - square	=	15.64926
D.F.	=	1
Sig.	=	.0001
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	=	.001

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาบ้ากับอายุของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เคเสพยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15 ปี ร้อยละ 17.2 รองลงมาคือนักเรียนในช่วงอายุ 16 ปี ร้อยละ 13.6 นักเรียนในช่วงอายุ 14 ปี ร้อยละ 11.1 (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50
แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาบ้ากับอายุของนักเรียน

อายุ	ไม่เคเสพยา	เคเสพยา
12 ปี	100.0	0.0
13 ปี	97.2	2.8
14 ปี	88.9	11.1
15 ปี	82.8	17.2
16 ปี	86.4	13.6
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 13.50799

D.F. = 4

Sig. = .0090

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาสูบกับชั้นเรียน
 ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียน
 ที่เคยเสพยาสูบส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 15.9 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 10.0 สุดท้ายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 3.6 (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51

แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการควาเสพยาสูบ
 ของนักเรียนกับชั้นเรียนของนักเรียน

ชั้นเรียน	ไม่เคยเสพยา	เคยเสพยา
มัธยมศึกษาปีที่ 1	96.4	3.6
มัธยมศึกษาปีที่ 2	90.0	10.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	84.1	15.9
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 9.67966

D.F. = 2

Sig. = .0079

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

การจำแนกพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาสูบของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยนักเรียนกลุ่มที่เคยเสพยาสูบทั้งหมดเป็นผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากถึงเหลือใช้ ร้อยละ 10.5 (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52

แสดงการจำแนกพฤติกรรมการเสพยาสูบ
ของนักเรียนกับค่าใช้จ่ายของนักเรียน

ค่าใช้จ่าย	ไม่เคยเสพ	เคยเสพ
ไม่พอใช้	100.0	0.0
พอใช้	100.0	0.0
เหลือใช้	89.5	10.5
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 1.51585

D.F. = 2

Sig. = .4686

และเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายวันของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยา้าต่างกัน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เคยเสพยา้าเป็นผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเสพยา้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เคยเสพมีค่าใช้จ่ายรายวันเฉลี่ย 30.16 บาทต่อวัน กลุ่มไม่เคยเสพมีค่าใช้จ่ายรายวันเฉลี่ย 25.28 บาทต่อวัน (ตารางที่ 4.53 - 4.54)

ตารางที่ 4.53

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายวันของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยา้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	789.91829	789.9182	5.3106	.0218
ภายในกลุ่ม	364	54142.5954	148.7434		
รวม	365	54932.5136			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.54

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของค่าใช้จ่ายรายวันของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยา้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยา้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพ	329	25.2888	12.2857
เคยเสพ	37	30.1622	11.3468
รวม	366	25.7814	12.1960

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียน กับสถานภาพการสมรสของบิดามารดา ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่วนมากนักเรียนที่บิดามารดาแต่งงานใหม่จะมีพฤติกรรมเสพยาบ้า ร้อยละ 42.9 รองลงมาเป็นนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน ร้อยละ 15.0 (ตารางที่ 4.55)

ตารางที่ 4.55

แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาบ้า
ของนักเรียนกับสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรส	ไม่เสพยา	เสพยา
อยู่ร่วมกัน	90.4	9.6
แยกกันอยู่เพราะหน้าที่การงาน	85.0	15.0
ถึงแก่กรรม แยกทางกัน	92.3	7.7
บิดาหรือมารดาแต่งงานใหม่	57.1	42.9
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 9.36968

D.F. = 3

Sig. = .0248

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

การจำแนกพฤติกรรมการป้องกันการเสพติดของนักเรียนกับความสัมพันธ์ของ
 บิคาราคา ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มที่เคย
 เสพยาบ้าส่วนใหญ่มีบิคาราคาซึ่งมีความรักผูกพันระหว่างไขกันน้อย ร้อยละ 12.9 รองลงมาบิคา
 ราคามีความรักผูกพันระหว่างไขกันพอควร ร้อยละ 11.3 (ตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.56

แสดงการจำแนกพฤติกรรมการเสพติด
 ของนักเรียนกับความสัมพันธ์ของบิคาราคา

ความสัมพันธ์ของบิคาราคา	ไม่เสพติด	เสพติด
รักผูกพันระหว่างไขกันมาก	91.9	8.1
รักระหว่างไขผูกพันกันพอควร	88.7	11.3
รักผูกพันระหว่างไขกันน้อย	87.1	12.9
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 1.24462

D.F. = 2

Sig. = .5367

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียนกับความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เคยเสพยาสูบส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่บุคคลภายในครอบครัวมีความรักห่วงใยผูกพันกันน้อย ร้อยละ 21.7 รองลงมาอยู่ในครอบครัวที่บุคคลภายในครอบครัวมีความรักผูกพันห่วงใยกันพอควร ร้อยละ 11.8 (ตารางที่ 4.57)

ตารางที่ 4.57

แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียน
กับความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวนักเรียน

สถานภาพการสมรส	ไม่เสพยา	เสพยา
รักผูกพันห่วงใยกันมาก	95.1	4.9
รักผูกพันห่วงใยกันพอควร	88.2	11.8
รักห่วงใยผูกพันกันน้อย	78.3	21.7
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 7.83433

D.F. = 2

Sig. = .0199

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียนกับบุคคลที่ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เคยเสพยาสูบส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบุคคลอื่น ร้อยละ 25.0 รองลงมาเป็นเด็กที่ปู่ ย่า ตา ยายเป็นผู้อบรมเลี้ยงดู ร้อยละ 18.2 และพบว่าหากเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาพร้อมกันจะเสพยาสูบน้อยที่สุด ร้อยละ 7.3 (ตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.58
แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียน
กับบุคคลที่ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียน

บุคคลที่ให้การอบรมเลี้ยงดู	ไม่เคยเสพ	เคยเสพ
บิดา	90.0	10.0
มารดา	89.1	10.9
บิดามารดา	92.7	7.3
ปู่ ย่า ตา ยาย	81.8	18.2
พี่ ป้า น้า อา	87.5	12.5
บุคคลอื่น	75.0	25.0
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 13.03206

D.F. = 6

Sig. = .0425

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียนกับบุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เสพยาสูบส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ร้อยละ 20.0 รองลงมาจะพักอาศัยอยู่กับพี่ ป้า น้า อา ร้อยละ 19.0 และพบว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับบิดาจะเสพยาสูบน้อยที่สุด ร้อยละ 4.8 (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59

แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียน
กับบุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่

บุคคลที่พักอาศัยอยู่	ไม่เสพยาสูบ	เสพยาสูบ
บิดา	95.2	4.8
มารดา	83.6	16.4
บิดามารดา	92.8	7.2
พี่ ป้า น้า อา	86.4	13.6
บุคคลอื่น	81.0	19.0
รวม	89.9	10.1

Chi - square = 17.02714

D.F. = 6

Sig. = .0092

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

6.2 ข้อมูลด้านการอบรมเลี้ยงดู

จากแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู 5 แบบ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 5 แบบระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าการอบรมเลี้ยงดูที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียงมี 2 แบบ คือ แบบรักสนับสนุน และแบบการใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นไม่พบความสัมพันธ์แต่อย่างใด โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มที่ไม่เคยเสพยาบ้าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนเฉลี่ย 7.94 ขณะที่เด็กที่ไม่เคยเสพยาบ้าเฉลี่ย 8.61 (ตารางที่ 4.60 - 4.61)

ตารางที่ 4.60

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	14.82489	14.8428	5.3079	.0218
ภายในกลุ่ม	364	1017.8676	2.7963		
รวม	365	1032.7104			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.61

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพยา	329	8.6140	1.6472
เคยเสพยา	37	7.9459	1.8848
รวม	366	8.5464	1.6821

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ไม่เคยเสพยาบ้าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์เฉลี่ย 8.64 ส่วนนักเรียนที่เคยเสพยาบ้าเฉลี่ย 7.97 (ตารางที่ 4.62 - 4.63)

ตารางที่ 4.62

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	15.1289	15.1289	4.3088	.0386
ภายในกลุ่ม	364	1278.0733	3.5112		
รวม	365	1293.2022			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.63

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพยา	329	8.6474	1.8289
เคยเสพยา	37	7.9730	2.2421
รวม	366	8.5792	1.8823

6.3 ข้อมูลด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่ไม่เสพยา้ามีพฤติกรรมการเสพยา้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มนักเรียนที่มีระดับของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมากกว่า เฉลี่ย 3.60 ส่วนกลุ่มนักเรียนที่เสพยา้า เฉลี่ย 3.39 (ตารางที่ 4.64 - 4.65)

ตารางที่ 4.64

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยา้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	1.4174	1.4174	1.4472	.2298
ภายในกลุ่ม	364	356.5124	.9794		
รวม	365	357.9299			

ตารางที่ 4.65

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยา้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยา้า	N	X	S.D.
ไม่เสพยา้า	329	3.6028	.9814
เสพยา้า	37	3.3964	1.0624
รวม	366	3.5820	.9903

6.4 ข้อมูลด้านการเสริมแรงและการคบเพื่อน

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเสริมแรงและการคบเพื่อน ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาเป็น 5 เรื่อง คือ

1. ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า
2. การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเสพติดของนักเรียน
3. ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
4. พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
5. ปฏิกริยาทางร่างกายที่ได้รับจากการเสพยาบ้า

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้ง 5 เรื่องมาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมกาเสพติดต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 เรื่อง คือ ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียน และ พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสัมพันธ์กับผู้เสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมกาเสพติดต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เคยเสพยาบ้ามีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้า เฉลี่ย 21.97 ขณะที่เด็กที่ไม่เคยเสพยาบ้ามีความสัมพันธ์เพียง 13.12 (ตารางที่ 4.66 - 4.67)

ตารางที่ 4.66

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความเข้มพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	2602.2139	2602.2139	108.6045	.0000
ภายในกลุ่ม	364	8721.6113	23.9605		
รวม	365	11323.8251			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.67

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความเข้มพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพ	329	13.1277	4.1609
เคยเสพ	37	21.9730	9.1939
รวม	366	14.0219	5.5699

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เคเสพยาบ้ามีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดเฉลี่ย 1.83 ขณะที่นักเรียนที่ไม่เคเสพยามีการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับเพียง .43 (ตารางที่ 4.68 - 4.69)

ตารางที่ 4.68

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	65.2025	65.2025	94.1815	.0000
ภายในกลุ่ม	364	251.9997	.6923		
รวม	365	317.2022			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.69

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพติดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคเสพยา	329	.4377	.6962
เคเสพยา	37	1.8378	1.6075
รวม	366	.5792	.9322

6.5 ข้อมูลค้ำต้นทัศนคติต่อการเสพยาบ้า

การศึกษาข้อมูลค้ำต้นทัศนคติต่อการเสพยาบ้า ผู้วิจัยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า และความรู้สึกล่อค้ำต้นการเสพยาบ้า โดยนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทั้ง 2 เรื่องกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 เรื่อง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ไม่เคยเสพยาบ้ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้า เฉลี่ย 52.29 ส่วนนักเรียนที่เสพยาบ้ามีความรู้ เฉลี่ย 48.16 (ตารางที่ 4.70 - 4.71)

ตารางที่ 4.71

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	568.8748	568.8748	4.4898	.0348
ภายในกลุ่ม	364	46119.8355	126.7028		
รวม	365	46688.7104			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.72

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพ	329	52.2979	11.2758
เคยเสพ	37	48.1622	11.0768
รวม	366	51.1622	11.3099

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้สึกลดด้าน การเสพยาบ้าของนักเรียนระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักเรียนที่ไม่เคยเสพยาบ้ามีความ รู้สึกลดด้านในการเสพยาบ้าเฉลี่ย 45.00 ส่วนนักเรียนที่เคยเสพยาบ้ามีความรู้สึกลดด้านเพียง 39.75 (ตารางที่ 4.72 - 4.73)

ตารางที่ 4.72

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของความรู้สึกลดด้านในการเสพยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	S.S.	M.S.	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	914.3586	914.3586	9.5908	.0021
ภายในกลุ่ม	364	34702.8108	95.3374		
รวม	365	35617.1694			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.73

แสดงค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้สึกลดด้านในการเสพยาบ้าของนักเรียน
ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

พฤติกรรมการเสพยาบ้า	N	X	S.D.
ไม่เคยเสพยา	329	45.0000	9.7537
เคยเสพยา	37	39.7568	9.8585
รวม	366	44.4699	9.8783

ตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้า : ศึกษากรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสันทนุสนต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนที่มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นักเรียนที่มีการยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับกาเสพยาเสพติดต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 นักเรียนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 12 นักเรียนที่มีทัศนคติต่อต้านการเสพยาบ้าต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 13 เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 การได้รับค่าใช้จ่ายต่างกัันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนต่างกันมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนกับพฤติกรรมการเล่นกีฬามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเล่นกีฬาเป็นเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ต่างกันมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมเล่นกีฬาเป็นเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์น้อย

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายต่างกันมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วต่างกันมีพฤติกรรมการเล่นกีฬาต่างกัน

จากผลการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนที่มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าเป็นเด็กนักเรียนที่มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

ผลการศึกษา ไม่ยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเด็กชายช่วงอายุระหว่าง 14 - 16 ปี อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3 มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้ามาก และเมื่อนำตัวแปรความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า เด็กที่ความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวไม่ดีจะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้ามาก

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 8 นักเรียนที่มีการยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การยอมรับผลเสียเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสพยาบ้ากับพฤติกรรมการเสพยาบ้าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐานที่ 8

สมมติฐานที่ 9 นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความรู้เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษกับพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐานที่ 9

สมมติฐานที่ 10 นักเรียนที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีพฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับ การเสพยาเสพติดต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความสัมพันธ์กับบุคคลที่มี พฤติกรรมการพบเห็นและเกี่ยวข้องกับ การเสพยาเสพติดของนักเรียนกับพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีความสัมพันธ์มากกับบุคคลที่พบเห็น และเกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดจะมีพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้า

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 10

สมมติฐานที่ 11 นักเรียนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด ภัยหรือผลร้ายของยาบ้าต่างกันมี พฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ภัยหรือผล ร้ายของยาบ้ากับพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีความรู้ด้านนี้มากจะไม่เสพยาบ้า

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 11

สมมติฐานที่ 12 นักเรียนที่มีทัศนคติคือด้านการเสพยาบ้าต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ทัศนคติคือด้านการเสพยาบ้ากับ พฤติกรรมการเสพยาบ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีทัศนคติด้านนี้ มากจะไม่เสพยาบ้า

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 12

สมมติฐานที่ 13 เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรม กรรมการเสพยาบ้าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมกรรมการเสพยาบ้ามากกว่า เพศหญิง

ผลการศึกษายอมรับสมมติฐานที่ 13

สมมติฐานที่ 14 การได้รับค่าใช้จ่าขต่างกันมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การได้รับค่าใช้จ่าขต่างกันกับพฤติกรรมการเสพยาบ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเด็กที่ได้รับค่าใช้จ่าขมากเป็นกลุ่มเด็กที่เสพยาบ้า

ผลการศึกษาขอรับสมมติฐานที่ 14

สมมติฐานที่ 15 ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกต่างกัน ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเสพยาบ้าต่างกัน

จากการศึกษาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัวกับกลุ่มผู้เสพยาบ้า พบความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าเด็กที่ความสัมพันธ์ของบิดามารดาและความสัมพันธ์ของบุคคลภายในครอบครัว ไม่ดีเป็นกลุ่มเด็กที่เสพยาบ้า

ผลการศึกษาขอรับสมมติฐานที่ 15

จากผลการวิจัยทั้งหมดสรุปลักษณะของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้าได้แก่

ลักษณะทั่วไป เป็นเพศชาย อายุ 15 ปี เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีบิดามารดาแต่งงานใหม่ และมีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ต้องอยู่อาศัยกับบุคคลอื่น

- ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู คือ ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสุนนน้อย และใช้เหตุผลน้อยกว่าอารมณ์

- มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

- มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้เสพยาบ้าสูง

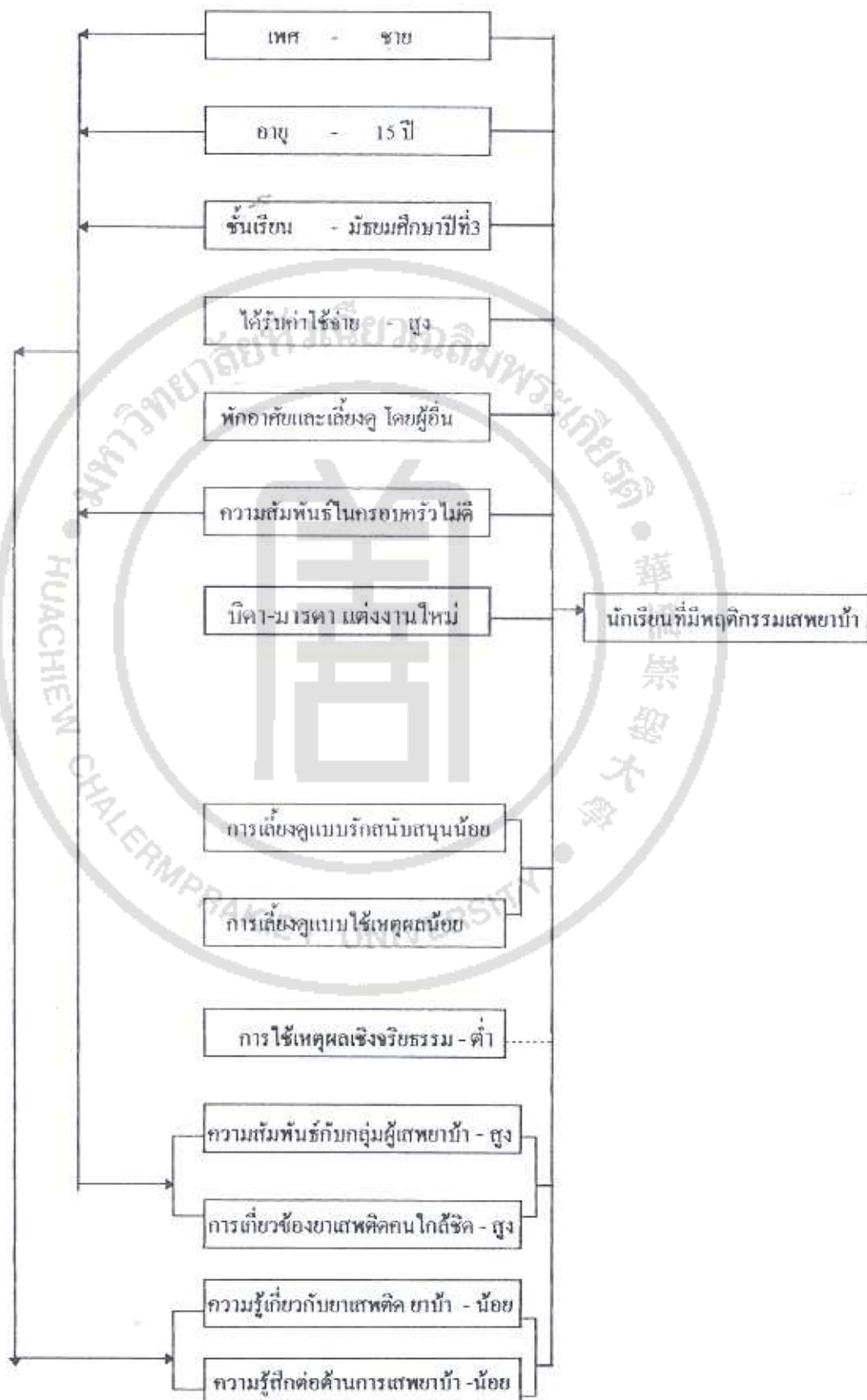
- มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และความรู้เสี่ยงต่อด้านยาเสพติดน้อย

นอกจากลักษณะที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมการเสพยาบ้าแล้ว ยังพบว่า เด็กชาย อายุ 15 ปี เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ยังมีความสัมพันธ์กับผู้เสพยาบ้าสูง และมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและความรู้เสี่ยงต่อด้านการเสพยาบ้า ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาบ้าของนักเรียนโดยตรง คือ การมีความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี การได้สัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้เสพยาและการมีความรู้เสี่ยงต่อด้านยาเสพติดต่ำ โดยกลุ่มที่มีลักษณะดังกล่าวสูง คือ เด็กชาย อายุ 15 ปี และเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (แผนภูมิที่ 4.2)

แผนภูมิที่ 4.2

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมการป้องกันการใช้ยาสูบของนักเรียน

ผลการวิจัยนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายสูง มีเงินเหลือใช้ และเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีพฤติกรรมการเสพยาบ้า เป็นผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างโดยตรง แต่เมื่อผู้วิจัยได้เชื่อมโยงผลการวิเคราะห์ในด้านความสัมพันธ์ในกรอบการอบรมเลี้ยงดู การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และค่าใช้จ่าย พบผลทางอ้อมคือ ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ดีมีผลต่อการเลี้ยงดูเด็กแบบให้พึ่งตนเองเร็ว และเด็กที่ถูกเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วจะได้รับค่าใช้จ่ายสูงกว่าเด็กที่พึ่งตนเองช้า ซึ่งเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็วสูงที่สุด แต่เด็กชั้นนี้กลับไม่ใช่กลุ่มที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ทั้งนี้ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นเช่นกันว่า เด็กที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงที่สุด คือ เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (แผนภูมิที่ 4.3)

แผนภูมิที่ 4.3

แสดงความสัมพันธ์ของความถี่ภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งตนเองเร็ว

การได้ร่ำค่าใช้จ่ายสูง และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

